

Če pozimi veter od vzhoda ali jugo-vzhoda piše, barometer navadno prav visoko stoji, in če na tej višini ostane in se veter ne spremeni, se sme mrzlo vreme dalj časa pričakovati.

Če huda ura od zahoda žuga, pade barometer prav nizko; če pa o hudi uri še bolj pade, sme se velik vihar in ploha pričakovati.

Če se med hudo uro ali silnem dežji barometer zopet vzdiguje, je to znamenje, da kmalu nastopi lepo vreme.

Če o lepem vremenu barometer polagoma pada, pa se nam vendar zdi, da vreme dalj časa lepo ostane, ne dajmo se motiti, kajti verjetno je, da bode ob kratkem veliko dežja, in če veter od jugozahoda piše, da pride blisk in grom ali pa vihar.

O veliki vročini naznanja barometer, če pada, grom in hudo uro od dalječ, — če pa pada zelo hitro, je huda ura blizo.

Če pozimi veter od zahoda piše, in o tem zmrzuje, naznanja padanje barometra skoro zmerom sneg.

Če ob dežji barometer še zmerom bolj pada, pomeni to stanoviten dež, ki ne bode prej nehal, dokler se veter ne spremeni.

Če ob lepem vremenu barometer zmerom višje stopa, ostane vreme tako dolgo, dokler se veter drugače ne zasuhe.

Če pozimi veter od vzhoda piše, naznanja to mraz, če se barometer vzdiguje. Če se čedalje bolj vzdiguje, kaže to čedalje večji mraz; če pa pade, ne bode mraz dolgo trajal, ampak kmalu pade sneg.

Če se barometer o veliki vročini vzdiguje ali svojega visocega stanja ne spremeni, potem po vročini ne pride ne huda ura ne dež, — če pa nasproti pada, je pričakovati slabo vreme.

Če julija meseca se barometer nekoliko vzdiguje in ni veliko vetra, takrat naj se kmetovalci podvizajo, svoje poljske pridelke spraviti domu, kajti če potem veter nastopi, prignal bo oblakov in deževalo bo kmalu. Tega bi se le tedaj ne bilo bati, če veter iz vzhoda piše in sapa nekoliko mrzleja postaja.

Če se barometer hitro, večkrat in zelo spreminja, je to znamenje nestanovitnega vremena, — če se barometer počasi pa neprenehoma spreminja, potem ostane tisto vreme stanovitno, katero je takrat.

Če se barometer ponoči vzdiguje, a ne podnevi, je to gotovo znamenje lepega vremena.

Če termometer (gorkomer) nobene spremembe ne kaže, barometer pa pade, je to znamenje dežja.

Če barometer, pa tudi termometer ob enem precej padeta, je to znamenje velicega dežja; če se pa ob enem precej vzdigneta, je to znamenje lepega vremena.

Slovensko slovstvo.

* *Tisoč in ena noč*. Pravljice iz jutrovi dežel, s podobami. Za slovensko ljudstvo priredil L. Haderlap. Tiskal in založil J. Krajec v Novomestu.

Pod tem naslovom prišel je ravnokar na svetlo 1. zvezek onih zanimivih pravljič, katere so uže skoro v vseh evropskih jezikih in še celo v več prevodih prišle na svetlo. Ne dvomimo, da bode tudi slovensko ljudstvo z veseljem po njih seglo, in to tem več, ker je cena ličnim knjižicam nizka (snopič 64 strani s podobo), velja le 20 kr., in jih gosp. Haderlap posloveniti hoče prav po domače (le ne preveč po domače, da slovnica slovenska škode ne trpi!) ter izpustiti vse spodtikljive stvari tako, da se knjiga tudi mladini brez npravne škode lahko v roke dá. Vsaki mesec izšla bosta dva snopiča. Naročila sprejema J. Krajec v

Novomestu, pa tudi vsaka bukvarna. — Naj temu naznanilu dodamo še to, kar v priporočilo tega zabavnega dela gosp. izdatelj sam piše tako le: „Lepota pravljič ali historij iz jutrovi dežel, ki so zvezane v bukvah „tisoč in ena noč“, znana je celemu svetu. Ko so se iz vzhoda prenesle na francoska tla, začudil se je ves zapad divni fantaziji Orientalcev. „Tisoč in ena noč“ je eden najlepših zakladov občesvetne literature. Podati to delo tudi slovenskemu ljudstvu, me je toliko bolj volja, ker poznam vnetost Slovencev za čudovite pripovedi. Nekateri naših narodnih pravljič so tem jutrovim zelo podobne; a ni čudo, saj tudi mi izviamo iz Indije, in prav tam je iskati izvora tem pravljičam v „tisoč in ena noč“, katere se sicer navadno pripisujejo Arabcem; pa več ko verjetno je, da so v Arabijo prišle iz Indije, staroslavne matere evropskih narodov. Ne dvomim, da bodem s tem delom vstregel vsem Slovincem, in da bodo posebno v dolgih zimskih večerih stari in mladi radi poslušali te pravljičice. Prosim tedaj vse prijatelje slovenske literature, naj me z obilnim naročevanjem podpirajo, in občinstvo na to delo opozorjujejo“.

* V tiskarni g. Krajca je ravnokar tudi na svetlo prišel 2. zvezek Krištof Šmidovih spisov: Jozafat, poslovenil P. Florentin Hrovat. Cena 30 krajc.

Mnogovrstne novice.

* *Lepo jesen* nam prerokujejo nekateri kmetovalci po tem, da je letos prav veliko ôs in da ôse svoja osišča na posestev v zemljo nanašajo. Pravijo, da je to prav gotovo znamenje lepe jeseni. Če je le res?

* *Svežega mesa* pride na Dunaj po železnici prav obilo iz Galicije. Da se meso svežo ohrani in iz dežele izvoževati more v druge dežele, je znajdba najnovejšega časa špekulativnih Amerikancev.

* *Muha* je v vasi Zwergen na Nemškem prve dni tega mesca pičila 15 let staro deklico v srednji prst leve roke. Roka jej je nagloma hudo otekla, a nihče se ni nadejal, da revico čaka grozna smrt. Na pomoč poklicani zdravnik je pravo uganil, ko je rekel, da je muha poprej na kaki mrhi sedela, ki je za vrančnem prisadom poginila, in oni strup vcepila nesrečni deklici. — Žalibog, da se take nesreče primerijo pogostoma!

Naši dopisi.

V Gorici 19. sept. — Dne 1. t. m. sta bila slovesno umeščena v naši prvostolnici novi prošt, mons. dr. Evgenij Karol Valussi, in prijatelj njegov mons. dr. Alojzij Mat. Zorn, prava duhovska korenjaka v naši nadškofiji. 8. septembra je imel prošt Valussi prvo pontifikalno mašo. Njegovo povišanje se v „Eco del Litorale“ jedernato popeva. Mons. Zorn je prevzel veljavno službo nadškofijskega šolskega nadzornika za veronauk v ljudskih šolah, ostane pa tudi še na dalje ravnatelj bogoslovskega semenišča. — Dne 6. t. m. je imela biti seja deželnega šolskega sveta, ali, ker je manjkalo menda 4 svetnikov, pobrali so tržaški gospodje šila in kopita in šli domú. — Naši meščani vseh vrst so čedalje bolj razdraženi zaradi novega pogrebne reda *) in sosebno zaradi tega, da „nekdo“ pri municipiji neke §§. svojevoljno razlaga in priobčuje izvrševalne ukaze, ki po stari policijski palici

*) Novo pokopališče goriško, o katerem se je skoz par let toliko pisalo in govorilo, je od 30. avgusta t. l. blagoslovljeno in od 1. septembra mrličem odprto.